

חיים חבר: שירי הצפנה

בין אבולות

בין אבולות, בין הרים, אלא דרק,
באילות חשוכי כוכבים -
שירות של אחים, בלי הרע,
אמונת אנו מלויט.

אצולא ולרק -
שערים פה נפתח.
למק ולקו -
אנו פה חומת מין!

את השער סאור, אין פותח -
את השער נשבר ונתץ.
כף חומה בצורה ננאח,
וכף סדק נרחיב ונכרץ.

אצולא ...

שירה, אף בכי ואף צער.
השען אל לרוצו, סב לקו
אם לנה שסכר את השער
יום יהוא של נקט ושלט!

אצולא ...

למרחקים כי נפליטה

למרחקים כי נפליטה
יט ואלים נחבק.
נלכך נא כל חדש, בערה הלה,
כוס יין נרים ונחמם.

את הט היט יכשני
בקסט מרחק - לא אכפת,
מכל החופים שחלף אחר
לחול היקר האחד.

אדם שקיעות בשפתיק
בחוקק מלפיה בחנו.
את בודאי מחכה על החול -
חבי עוד אליק אבוא.

רותי

לִי כָּל גַּל נוֹשֵׂא מְלֻכָּת
מִן הַבַּיִת, מִן הַחוּץ,
מְנוֹי עֲצִיב יְפוּ-צִמְרָת
וְלִהָה עֲפָכָת בַּת-חַלּוּץ.

הַנְּשָׂאִי, סִפְיָנָה, וְשׁוֹטִי -
מָה רַבִּיט הַכְּסוּפִיט;
לִי נֶצְרָה יֵשׁ וְשִׁמָּה רֹתִי,
הַמְּצַפָּה בְּאֵלָה הַחוּפִיט.

תְּכוּלַּת עֵינִיָּה כְּשִׂמִיט
מִבְּטָה כְּלָהָה.
לֹא אֶקְנֶסְתִּי הַשְּׁפֵתִיט
אֶל יִדְעֵתִי מָה לֵּאמֹר אֶהָה

סַעֲרֵה הַסִּפְיָנָה חוֹרְקָת.
תְּקַפֵּץ מִלֵּל אֶל גַּל.
אֵלַי עֵט רַעַט הִיא צוֹחֶקֶת
וְעֵט רוּחַ לִי תִפְרַע תִּלְתֵּל.

שְׂקִיעַה נוֹאָה (למחר לספינה)

שְׂקִיעַה נוֹאָה, הֵיט אוֹהֵד בְּעֶרְפֶּל,
וְדוּמִיָּה דְדוּלָה;
הָרוּחַ נָח עַל סוּפְנוֹ הָאֵפֶל,
כּוֹכֵב רֵאשׁוֹן עָלָה.

וְאֵת נִצְבֵּת מִנְדָּד
בְּשׁוּלֵי הַשְּׁחָקִים בְּיַלְדוּת.
וְאֵת נִצְבֵּת מִנְדָּד
בְּחִיּוֹק בְּעִינֵי כַחֲלָאוֹת...

נָא לִזְכְּרֵי, רֵב-חוּבֵל שֶׁ אֵלֶיךָ;
בְּסִפְיָה רְדוּפֵת בְּכִי וּשְׂכוּלָה,
הוּא יֵאֵי, יִלְדָּנְת, אֵלֶיךָ,
וְהִסְהֵר יֵאִיר בְּדַרְכּוֹ...

הַיֵּלֵד רָד, פֶּתְאוֹת אֲוָצוֹ הַמְּרַחֲקִים
בְּלַחַשׁ אֵילָנוֹת,
כּוֹכֵב הוֹדֵד נִדְלָק לְפֶתַע בְּשְׁחָקִים
לְזִכְרֵי הַסִּפְיָנוֹת.

אֶשְׁתֶּה, אָחוֹת, לְחִיּוֹק -
מִכְּבָלִים, מִמְּדָרוֹת הַבְּרָזֵל,
עוֹד אֲלִזְכֵּר חִיּוּכֶיךָ
בְּיַלְדוּת עֲטוּפֵי עֶרְפֶּל.

וְעַתָּה הָאֵי הַבוֹדֵד יִכְלָאֵנִי,
כְּסוּפֵי עוֹד יִכְלָאוּ עִם לֵילִי,
וְיִאֲמָרוּ לְךָ: יִלְדָּנְת, הַנְּנוּי,
שׁוֹב אֵלֶיךָ חֲזָר רֵב-חוּבֵל...

שושנה

שושנה שושנה שושנה
ירח נשא אף צנון
כמוהו אפיק שושנה
ביט עוד יפליז קפיטון

היה יט סוצר התרן חרק
חרטום הספינה כמצט ונשחק
אק יוסקה על כל הצנין התאכר
ולמר עלילי כה למר:

שושנה...

ה"ש"ש צשרה" דן הריט עוד כוסית
לפתע האיחו ספינות המשחית
אק דני אמר: מצליש, נסתדר
ולמר עלילי כה למר:

שושנה...

היתה זאת פיטורה מאד עלובה
את שמופיק האופף לקבריסין הוקא
אק אמר את ישה אחרי האדר
הוא למר עלילי כה למר:

שושנה...

מסע הימים האיץ לסוף
סירות עם אימאצה האיצו לחוף
ואז אף שושנה כל איש הסתער
ולמר עלילי כה למר

שושנה...

אט בנמף קשה

אט בנמף קשה, אחי, אט ביבשת רע
אט נפשק זמאה פאפ, פרוח סערה -
נו, אפ יאוש, נעבד יומט ופאפ,
צוד ספינתנו תעצן בנמף מרסיפ.

ומשאות, שט בנמף, ישא העלאפ...
וספינתנו תעצן - היכון! בנמף מרסיפ.
נו, אפ יאוש, נעבד ימיט פאפ סופי,
צוד ספינתנו תעצף אחיט לחופי.